Nume student(ă): Iordache Madalina Gabriela

Grupă: 323CA

Semigrupă (I sau II): I

Electronică Analogică Laboratorul 3 – Amplificatorul diferențial Aplicații și simulări

3 Desfasurarea lucrarii

Lucrarea curenta presupune determinarea parametrilor de baza ai amplificatorului diferential folosind simulatorul. Schema amplificatorului diferential utilizat este una simetrica, cu tranzistoare identice si componente ideale, de valori egale, si este prezentata in figura de mai jos:

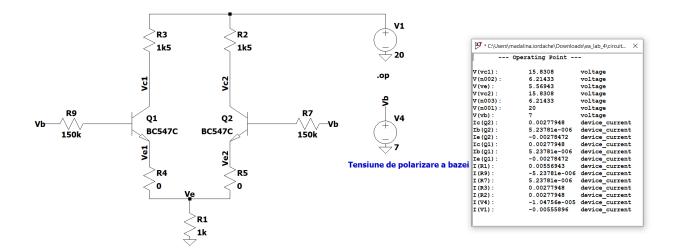
3.1 Importanta circuitului de polarizare.

Deschideti circuitul din fisierul circuit_polarizare_rezistor.asc, sau realizati schema din Figura 9 in simulator. Polarizarea este realizata folosind o sursa de tensiune fixa (Vb = 7V) cu rezistente in baza (150k Ω).

- 1. Rulati simularea (calcularea punctului de operare de operating point (.op)) si masurati punctele statice de functionare ale tranzistoarelor (Uce si Ic).
- 2. Inlocuiti modelele tranzistoarelor (inlocuiti de exemplu cu 2N2222). Rulati simularea si masurati punctele statice de functionare ale tranzistoarelor (Uce si Ic).

Difera fata de cele masurate precedent? Ce putem spune referitor la dependenta punctelor statice de functionare fata de modelul tranzistoarelor utilizate?

- 3. Inlocuiti rezistenta de cuplaj cu o sursa de curent de 5mA (current source), ca in Figura 10. Masurati punctele statice de functionare ale tranzistoarelor (Uce si Ic).
- 4. Inlocuiti modelele tranzistoarelor cu cele din modelul initial (BC547C) si repetati masuratorile. Difera valorile masurate fata de cele precendente? Care parametru al punctului static de functionare este neschimbat? Ce imbunatatire aduce utilizarea sursei de curent in locul rezistentei de cuplaj?

Am masurat punctele statice de functionare ale tranzistoarelor (Uce si Ic).

- tranzistorului Q1:

$$Uce1 = Vc1 - Ve = 15.8308 - 5.56943 = 10.26 V$$

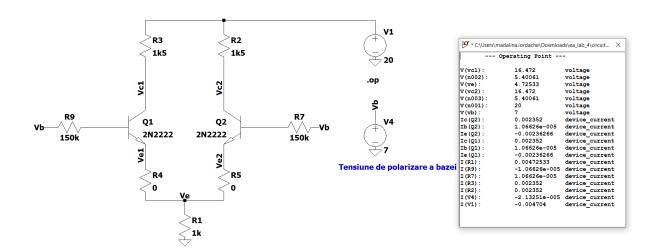
$$Ic1 = 0.00277948 A = 2.78 mA$$

- tranzistorul Q2:

$$Uce2 = Vc2 - Ve = 15.8308 - 5.56943 = 10.26 V$$

$$Ic2 = 0.00277948 A = 2.78 mA$$

2. Am inlocuit modelele tranzistoarelor cu 2N2222.

Am masurat punctele statice de functionare ale tranzistoarelor (Uce si Ic).

- tranzistorul Q1:

$$Uce1 = Vc1 - Ve = 16.472 - 4.72533 = 11.75 V$$

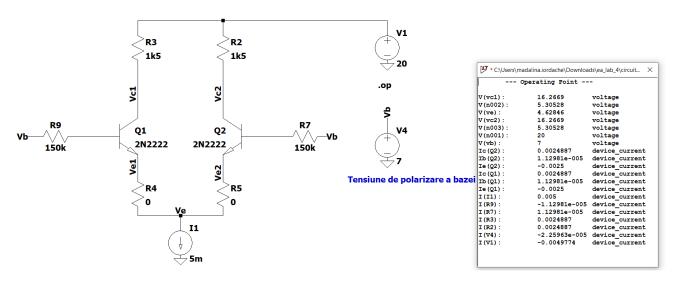
$$Ic1 = 0.002352 A = 2.35 mA$$

- tranzistorul Q2:

$$Uce2 = Vc2 - Ve = 16.472 - 4.72533 = 11.75 V$$

$$Ic2 = 0.002352 A = 2.35 mA$$

3. Am inlocuit rezistenta de cuplaj cu o sursa de curent de 5mA.

Am masurat punctele statice de functionare ale tranzistoarelor (Uce si Ic).

- tranzistorului Q1:

$$Uce1 = Vc1 - Ve = 16.2669 - 4.62846 = 11.64 V$$

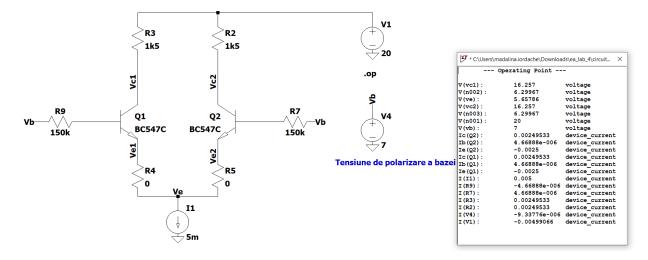
$$Ic1 = 0.0024887 A = 2.5 mA$$

- tranzistorul Q2:

$$Uce2 = Vc2 - Ve = 16.2669 - 4.62846 = 11.64 V$$

$$Ic2 = 0.0024887 A = 2.5 mA$$

4. Am inlocuiti modelele tranzistoarelor cu cele din modelul initial (BC547C).

Am masurat punctele statice de functionare ale tranzistoarelor (Uce si Ic).

- tranzistorului Q1:

$$Uce1 = Vc1 - Ve = 16.257 - 5.65786 = 10.6 V$$

$$Ic1 = 0.00249533 A = 2.5 mA$$

- tranzistorul Q2:

$$Uce2 = Vc2 - Ve = 16.257 - 5.65786 = 10.6 V$$

$$Ic2 = 0.00249533 A = 2.5 mA$$

In urma masuratorilor am observat că Uce variază de la 11.64 V la 10.6 V, dar rămâne neschimbată intensitatea care trece prin cele 2 tranzistoare, Ic. Utilizarea sursei de curent în locul rezistenței de cuplaj duce la stabilizarea curentului prin tranzistoare, astfel, nu mai provoaca variații atât de mari când schimbăm modelul tranzistoarelor folosite.

3.2 Determinarea amplificarii diferentiale.

Amplificatorul este realizat in simulator cu rezistente de valori ideale, fara tolerante si fara imperfectiuni. In acest caz, daca toate componentele ar fi ideale si schema ar fi perfect simetrica, amplificatorul ar avea numai amplificare diferentiala, iar factorul de rejectie al modului comun ar fi infinit. In realitate componentele (tranzistoarele si rezistentele) nu sunt identice, ci au mici diferente. Ele pot fi potrivite la fabricatie in limitele tehnologiei curente, dar nu pot fi obtinute componente perfect identice, deci in realitate tot va exista o diferenta intre componente.

Pentru studiul amplificatorului diferential si a comportamentului acestuia, pentru a putea pune in evidenta si importanta rejectiei modului comun si a sursei de alimentare vom utiliza configuratia de iesire de tip single-ended (masuram doar U2 – tensiunea din colectorul lui Q2 fata de masa). Pentru a limita influentele sarcinii, vom folosi R1 de $1M\Omega$ ca rezistenta de sarcina pe iesire.

Deschideti fisierul de simulare ad_single_ended diff.asc sau realizati in simulator schema din Figura 11.

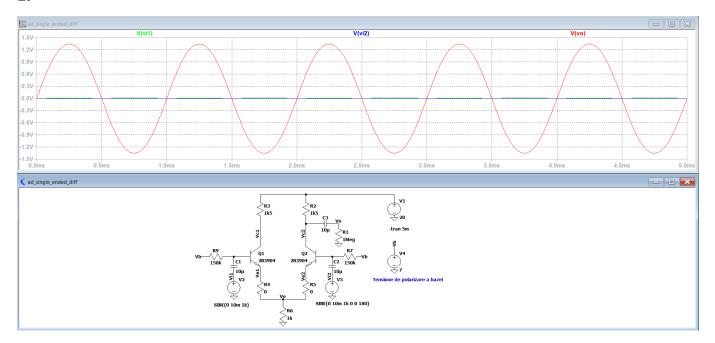
- 1. Folosind atacul simetric, reglati sursele V2 si V3 astfel ıncat acestea sa genereze tensiune de amplitudine de 10mV la frecventa de 1kHz. V3 trebuie defazata cu 180o . Masurati tensiunea de iesire Vo si calculati amplificarea diferentiala.
- 2. Modificati rezistentele R4 si R5 (realizati degenerarea emitorului) si fixati pentru ambele valoarea de 150Ω .

Rulati simularea, masurati tensiunea de iesire Vo si calculati amplificarea diferentiala. Cum s-a modificat amplificarea fata de cazul anterior?

Montajul poate fi vazut ca doua circuite tip sarcina distribuita.

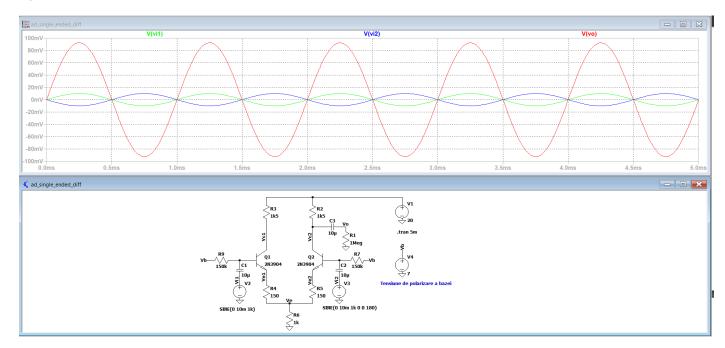
Desi amplificarea teoretica ar trebui sa fie jumatate din Rc/Re (masuram ın regim fata de masa ın loc sa masuram tensiunea de iesire ıntre colectoarele tranzistoarelor, deci amplificarea ın acest regim este la jumatate), adica 5, aceasta este totusi mai mica. Care este motivul? Care dintre parametrii din modelul cu parametri hibrizi (hi, hf, ho, hr) al tranzistorului se ınseriaza cu Re (R4 sau R5)?

1.

Tensiunea de ieșire Vo = 1.34~V;~Vi2 - Vi1 = 20~mV;~Amplificarea diferențială ~Ad = Vo / (Vi2 - Vi1) = 67

2.

Tensiunea de ieșire Vo = 92.4 mV ; Vi2 – Vi1 = 20 mV ; Amplificarea diferențială Ad = Vo / (Vi2 – Vi1) = 4.62

Amplificarea diferențială obținută este mai mică decât cea obtinuta anterior.

3.3 Determinarea amplificarii de mod comun. Influenta rezistentei de cuplaj a emitoarelor asupra factorului de rejectie a modului comun.

Pentru aceasta etapa a simularii, folositi valorile de 150Ω pentru rezistentele din emitor pentru cele doua tranzistoare. Folositi valoarea de 100mV pentru noua amplitudine a semnalului pentru atacul de mod comun.

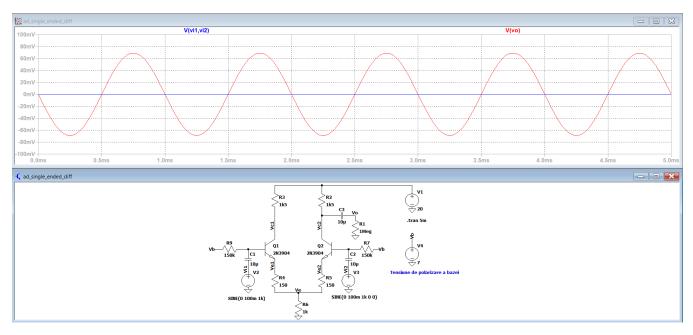
1. Modificati tipul de atac astfel ıncat ambele semnale de intrare (Vi1 si Vi2) sa fie identice, ın faza. Ambele semnale fiind egale, tensiunea diferentiala de intrare este de 0V, iar tensiunea de intrare mod comun este egala cu amplitudinea intrarilor.

Masurati Vo si calculati amplificarea de mod comun a amplificatorului. Calculati CMRR.

2. Inlocuiti rezistenta de cuplaj cu o sursa de curent care absoarbe 5mA

Rulati simularea si recalculati amplificarea de mod comun a amplificatorului si CMRR. Cum este noua valoare a factorului de rejectie a modului comun? Ce putem spune despre dependenta CMRR fata de rezistenta de cuplaj a tranzistoarelor?

1.

Tensiunea de ieșire Vo = 69 mV

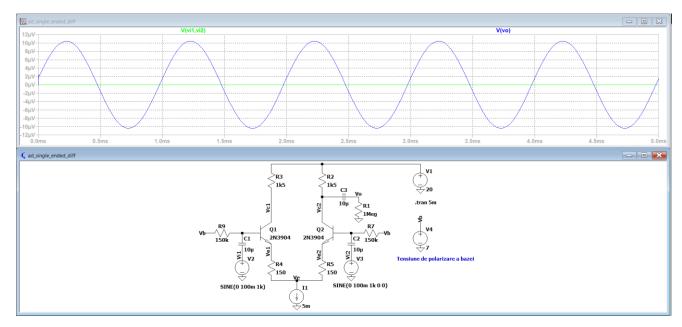
$$Vi2 = Vi1 = 100 \text{ mV}$$

Amplificarea de mod comun Ac = Vo / Vi = 69/100 = 0.69

$$R = Ad / Ac = 4.96 / 0.69 = 7.2$$

$$CMRR = 20 \log(r) = 17 dB$$

2.

Amplificarea diferențială: Ad = Vo / (Vi2 - Vi1) = 924 mV / 200 mV = 4.62

Amplificarea mod comun:

$$Vo = 10.39 \; \mu V = 0.01039 \; mA$$

$$Vi2 = Vi1 = 100 \text{ mV}$$

$$Ac = Vo / Vi = 0.01039/100 = 10.39 * 10-5$$

$$r = Ad / Ac = (4.62 / 10.39) * 105 = 44465.83$$

$$CMRR = 20 \log(r) = 92.96 dB$$

Observ că noua valoare a factorului de rejecție a modului comun este mai mare decât cea anterioară, deci avem o rejecție mai bună. Asadar, CMRR-ul crește odată cu creșterea rezistenței de cuplaj.